

Lag om ändring i rättshjälplagen (1972:429);

SFS 1994:832

Utkom från trycket
den 22 juni 1994

utfärdad den 9 juni 1994.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 5 b, 9, 9 a, 24 och 25 §§ rättshjälplagen (1972:429)² skall ha följande lydelse.

5 b § Med domstol förstås i denna lag, allmän domstol, allmän förvaltningsdomstol, Försäkringsöverdomstolen och Arbetsdomstolen. Vad i lagen sägs om domstol skall även gälla arrendenämnd och hyresnämnd.

9 § Vid allmän rättshjälp betalar staten kostnaderna i den rättsliga angelägenhet som rättshjälpen avser.

Såsom kostnad för rättshjälpen anses kostnad för

1. biträde som varit behövt för tillvaratagande av den rättssökandes rätt,

2. bevisning vid allmän domstol, Marknadsdomstolen eller Arbetsdomstolen samt nödvändig utredning i angelägenhet, som kan komma under sådan domstols prövning eller som skall prövas av skiljemän,

3. utredning i angelägenhet som skall prövas av förvaltningsdomstol eller förvaltningsmyndighet om utredningen är skäligen påkallad för tillvaratagande av den rättssökandens rätt och ej kan erhållas genom myndigheten,

4. resa och uppehälle för den rättssökande eller hans ställföreträdare och för vårdare eller annan, som måste anlitas i samband med inställelse inför domstol eller annan myndighet, om personlig inställelse ålagts, eller i samband med inställelse för sådan blodundersökning eller annan undersökning rörande ärftliga egenskaper som avses i lagen (1958:642) om blodundersökning m.m. vid utredning av faderskap eller läkarundersökning enligt 21 kap. 11 § föräldrabalken,

5. ansökningsavgift enligt förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna, ansökningsavgift i mål enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning samt särskild avgift i utskningsmål,

6. vad som av allmänna medel utgått i ersättning enligt 4 eller 5 § lagen (1958:642) om blodundersökning m.m. vid utredning av faderskap eller enligt föreskrift i rättegångsbalken eller 3 § första stycket nämnda lag för bevisning som rätten självant föranstaltat om,

7. bodelningsförrättare som har förordnats av domstol att verkställa bodelning med anledning av äktenskapsskillnad eller att verkställa sådan bodelning mellan sambor som förrättas av annan anledning än att den ena sambon har avlidit,

8. medling enligt 42 kap. 17 § rättegångsbalken.

9 a § Den som har beviljats allmän rättshjälp är i målet eller ärendet befriad från expeditonsavgifter enligt förordningen (1987:452) om avgif-

¹ Prop. 1993/94:200, bet. 1993/94:JuU31, rskr. 1993/94:431.

² Lagen omtryckt 1993:9.

ter vid de allmänna domstolarna och för avgifter enligt 15 § 1—3 avgiftsförordningen (1992:191).

Avgiftsfriheten gäller endast i den mån den begärda handlingen är erforderlig för den rättssökande. Avgiftsfriheten gäller inte i fråga om handling som utfärdas endast på särskild begäran, om inte handlingen begärs innan avgörandet i huvudsaken har vunnit laga kraft.

Den som beviljats allmän rättshjälp i angelägenhet som lett till verkställbart avgörande, ansvarar inte för grundavgift och försäljningsavgift i utsökningsmål. Detsamma gäller den som har beviljats allmän rättshjälp i ett mål om verkställighet.

Kostnader för kungörelse i mål eller ärende vid allmän domstol eller Arbetsdomstolen skall, såvitt de belastar den som beviljats allmän rättshjälp, utgå av allmänna medel.

24 § I den mån ej särskilda föreskrifter gäller, utgår ersättning för bevisning i mål eller ärende i allmän domstol eller Arbetsdomstolen med skäligt belopp enligt domstolens bestämmande. Utöver vad som följer av rättegångsbalken utgår ersättning också för sådan sakkunnig som avses i 40 kap. 19 § rättegångsbalken med belopp som sammanlagt högst motsvarar en tiondel av det basbelopp som anges i 6 § första stycket.

25 § I angelägenhet som inte handläggs vid allmän domstol eller Arbetsdomstolen beslutar Rättshjälpsmyndigheten om utredning. Utan hinder härav får biträde besluta om utredning av mindre omfattning. Samma befogenhet tillkommer bodelningsförrättare.

Den som medverkat vid utredning som avses i första stycket har rätt till ersättning enligt föreskrifter som regeringen meddelar. Ingår utredningen i mål eller ärende som har anhängiggjorts i domstol fastställes ersättningen av domstolen. I annat fall bestämmes ersättningen av Rättshjälpsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

På regeringens vägnar

GUN HELLSVIK

Lena Moore
(Justitiedepartementet)